

Галиция и Украина). Така Полско-литовско-то царство станжло най-силно на Источнѣ Европѣ; крайнины-ты му достигаху до брѣгове-ты на Балтийско море и Черно и до Одеръ и Днѣпръ. Тевтонскый орденъ, който былъ до тогава опасенъ близосѣдъ на Полшѣ и Литвѣ, сега на-съ малко щялъ да подпадне подъ тѣхъ.

Девятдесѣтъ хыляды войска тевтонскы рицари были токо-речи съвсѣмъ избити отъ Поляци-ты, Литовци-ти и Руси-ти въ голѣмый бой при Таненбергъ (1410 г. въ Прусиѣ); тамъ убили и прочютыя главатарѣ на ордена и много рицари, само малцина ся оттървали съ юначество-то си въ Мариенбургъ.

Бранденбургъ. Други-ти западни Славяне, що живѣли между Одеръ и Елбѣ, ся выкали *Венеди*. Тии ся дѣлили на дребны владовища, та затова немогли да устоять срѣщо нѣмско-то владычество, което ся распространявало отъ день-на-день. Едно маркграфство *Бранденбургско*, основано въ X вѣкъ, (на което главенъ градъ станжлъ послѣ Берлинъ), полека-лека покорявало околны-ты Славяны, крыщавало ги въ католическѣ-тѣ вѣрѣ, и въ земи-ты имъ градило ягкы укрѣпены сграды (градища). Заедно съ това Славяне-ти приимали нѣмскый языкъ, нѣмскы-ты обычаи, и малко-по-малко ся понѣмчовали. Въ края на Срѣдны-ти вѣкове Бранденбургскый маркграфъ былъ единъ отъ най-силны-ты нѣмскы князове, и былъ отъ курфирсты-ты. Отпослѣ отъ сбиране-то на Бранденбургско-то курфиршество съ Прускый или Тевтонскый орденъ станжло Пруско царство).

Българе и Сърби. Южни Славяне ся выкатъ оныя, който населяватъ Старопланинскый полуостровъ, отъ дѣснѣ-тѣ странѣ на Дунава и по брѣгове-ты на Адриатическо море. Тии ся дѣлятъ на двѣ главны племена: *Българе* (България, Тракия, Македония и чясть отъ Албания) и *Сърби* (Сърбия и Босна) съ *Хърваши* (Хърватско или Кроация и Далмация).